

ΔΕΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΟΡΩΝΟΪΟΝ

Ποίημα Μητροπολίτου Ἐδέσσης Ἰωάννη

‘Ο Διάκονος’

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

‘Ο Χορός’ Κύριε, ἐλέησον (γ') μεθ' ἑκάστην δέησιν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**), τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν ἐν ἀπάσῃ τῇ δεσποτείᾳ τοῦ Θεοῦ, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει ταύτῃ, καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀπὸ πολλῶν κακῶν καὶ δὴ τοῦ ἴοῦ τοῦ σχῆμα κορώνης ἔχοντος.

‘Ο Ἱερεύς’

Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

‘Ο Χορός’ Ἄμήν.

‘Ο Ἱερεύς’ Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός’ Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

‘Ο Διάκονος’ Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

‘Ο Χορός’ Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

‘Ο Διάκονος’ Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ιερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην·

ΕΥΧΗ ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΟΡΩΝΟΪΟΝ

Kύριε ὡντοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀρχιατρος τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ὁ διὸ ἡμᾶς ἐνανθρωπήσας ἵνα ἴασῃς τὸ μέγα τραῦμα τὸν ἄνθρωπον, ὁ μὴ καταφρονήσας τοὺς ἀνιάτως νοσήσαντας δέκα λεπρούς, ἀλλὰ τῇ σωστικῇ χάριτί σου καθαρίσας αὐτούς, ὁ διελθὼν ὡς Θεάνθρωπος τὰς ἡμέρας τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας σου εὔεργετῶν καὶ ἵώμενος πάντας τοὺς ἀρρωστοῦντας καὶ κακῶς ἔχοντας, ὁ εὔεργετήσας καὶ ἀποκαταστήσας ὑγιαίνοντας, παραλυτικούς, τυφλούς, βαρέως ἡμαρτηκότας, δαιμονιῶντας καὶ ἐμπαθεῖς κατ’ ἄμφω, ἥγουν ἐν τῇ σαρκὶ καὶ τῷ νοΐ, πρόσδεξαι εὔμενῶς τὴν δέησιν ἡμῶν καὶ φυγάδευσον τῇ δυνάμει σου τὸν φονευτὴν Ἰόν τὸν σχῆμα κορώνας φέροντα, καὶ προκαλοῦντα φοβίας ἥ καὶ θάνατον εἰς ἀσθενεῖς καὶ ἀναξιοπαθοῦντας.

Καὶ εἰ μὲν διὰ τὰς πολλὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἐπέτρεψας τὸν πειρασμὸν τοῦτον, ἰκετεύομέν σε ὡς ἐλεήμονα, ἵνα ἅρῃς αὐτὸν ἀφ’ ἡμῶν καὶ ἀπὸ πάσης τῆς οἰκουμένης. Εἰ δὲ διὰ δοκιμασίαν τῆς πίστεως ὡκονόμησας τὴν ἐπικράτησιν αὐτοῦ, παῦσον τὸν τάραχον τῶν ἀσθενῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδημίας αὐτοῦ. Εἰ δὲ ὑπὸ τῆς κακουργίας τοῦ ἀντικειμένου ἥ καὶ ἀμελείας τῶν ἐπιπολαίων ἀνθρώπων οὗτος διεδόθη, θραῦσον τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ ὡς Θεὸς παντοδύναμος. Φύλαξον τὴν νεότητα καὶ περιφρούρησον τοὺς ἀσθενήσαντας, καὶ τοὺς ἐν γήρατι ὅντας ἐκ τοῦ ἐπαράτου Ἰοῦ θεράπευσον, καὶ πάντας ἀπάλλαξον ἐκ τῆς συνοχῆς τῆς καρδίας, καὶ ἀντὶ ταύτης δώρησαι ἡμῖν ὑγιείαν ἄνεσιν καὶ πλατυσμόν, πρεσβείας τῆς Κυρίας Θεοτόκου καὶ πάντων σου τῶν ἀγίων. Ἄμήν.

‘Ο Χορός’ Ἄμήν.